

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

1. ,
2. , als wettelijk vertegenwoordiger van
appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/47219 en 05/53539 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 januari 2007
in de gedingen tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 september 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar minderjarige zoon een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht

Bij besluit van 21 november 2005 heeft de minister het door appellante gemaakte bezwaar tegen het besluit van 2 september 2002 ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 januari 2007, verzonden op 31 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de door appellante ingestelde beroepen tegen de besluiten van 19 september 2005 en 21 november 2005 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 maart 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

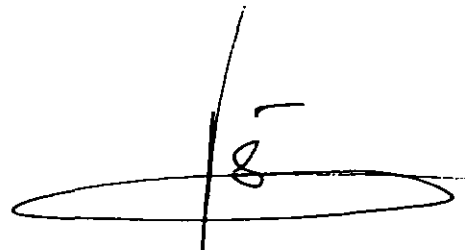
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juli 2007

13-540.

Verzonden: 30 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 05/47219
AWB 05/53539

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 22 januari 2007

in de zaak van:

1. geboren op eiseres, voor zichzelf en als wettelijk
vertegenwoordiger van
2. geboren op eiser,
beiden van Mauritaanse nationaliteit,
tezamen te noemen: eisers,
gemachtigde: mr. K. Ross, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.Y. Jacobs, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 28 februari 2000 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 27 augustus 2002 afgewezen. Bij brief van 13 september 2004 heeft verweerder het besluit ingetrokken, waarna eiseres het beroep op 22 september 2004 heeft ingetrokken. Bij besluit van 19 september 2005, verzonden op 26 september 2005, heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen. Eiseres heeft tegen dit besluit op 21 oktober 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Eiser heeft op 14 augustus 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'verblijf bij moeder'. Bij besluit van 2 september 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Op 12 september 2002 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 21 november 2005 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 28 november 2005 beroep ingesteld.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

zaaknummers: AWB 05/47219 (beroep eiser) & AWB 05/53539 (beroep eiseres)

2

- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 19 december 2006. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

Ten aanzien van eiseres

- 2.2 Eiseres is afkomstig uit Mauritanië. Eiseres heeft haar ouders nooit gekend en heeft - zo lang zij zich kan herinneren - als slaaf bij een (blanke) meester en zijn gezin gewoond. Eiseres woonde niet in het huis, maar bij de kudde dieren die zij moest verzorgen. Ook moest zij water uit de put halen, het huis schoonmaken, de kleding van de meester en zijn gezin wassen en de voeten van de meester en zijn vrouw wassen. Eiseres werd door de meester geslagen en zij kreeg weinig te eten. Om haar te straffen bond haar meester regelmatig een grote kei op haar rug die zij dan tijdens haar werk mee moest dragen. Ook heeft hij haar seksueel misbruikt. Op een dag is eiseres gekocht door een andere blanke man, die haar vervolgens heeft geholpen haar land van herkomst te verlaten.

- 2.3 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.

Op 16 november 2001 heeft verweerder eiseres onderworpen aan een leeftijdsonderzoek. In het verslag van het leeftijdsonderzoek is geconcludeerd dat eiseres ten tijde van de asielaanvraag als meerderjarig kon worden beschouwd. Op 4 juli 2005 heeft een herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek van 16 november 2001 plaatsgevonden. De juistheid van de oorspronkelijke beoordelingen wordt door de herbeoordelingen onderstrept. De beoordelingen blijven over de hele lijn eensluidend.

Bij brief van 10 februari 2003 heeft dr. J.H. Schumacher, werkzaam bij de Stichting Medisch Advies Kollektief, een contra-expertise uitgebracht. Geconcludeerd is dat de door verweerder gehanteerde onderzoeksmethode geen geschikte methode is om de groeischijf te beoordelen. Voorts is geconcludeerd dat eiseres ouder dan 14,7 jaar is met hierbij een onbekende marge. Meer gedetailleerder uitspraken zijn niet mogelijk.

- 2.4 Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw). Eiseres heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van haar identiteit, nationaliteit, reisroute dan wel asielrelaas. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is.
- 2.5 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat zij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, Vw. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft zij in beroep het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft een cirkelredenering gehanteerd bij de beoordeling van de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten, nu verweerder

zaaknummers: AWB 05/47219 (beroep eiser) & AWB 05/53539 (beroep eiseres)

3

hierbij de beoordeling van het asielrelaas heeft betrokken. Het ontbreken van documenten kan eiseres niet worden tegengeworpen, gelet op haar leeftijd bij binnenkomst in Nederland. Verder is het niet mogelijk om als slaaf aan documenten te komen en bovendien heeft eiseres, nadat zij was vrijgekocht, Mauritanië onmiddellijk verlaten. Het was derhalve niet mogelijk om voor haar vertrek nog in het bezit te komen van documenten. De conclusies van het door verweerder verrichte leeftijdsonderzoek van 16 november 2001 zijn voorts onjuist, gelet op de door dr. J.H. Schumacher, voornoemd, uitgebrachte contra-expertise. Tot slot past het relaas van eiseres in het beeld zoals dat uit openbare bronnen bekend is over Mauritanië en heeft verweerder het relaas van eiseres ten onrechte ongelooftwaardig geacht.

- 2.6 Bij verweerschrift van 8 december 2006 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de door eiseres overgelegde contra-indicatie geen concreet aanknopingspunt vormt voor het oordeel dat de door verweerder gehanteerde methode van leeftijdsonderzoek onvoldoende betrouwbaar is. Verweerder heeft ter onderbouwing van dit standpunt verwezen naar de volgende stukken:
- uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, van 10 oktober 2003 (AWB 02/14855);
 - uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 3 maart 2004 (200307415/1);
 - uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht, van 22 juni 2006 (AWB 04/53429 en AWB 04/53431);
 - uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 22 maart 2006 (AWB 03/47179 en AWB 04/24384);
 - uitspraak van het regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam van 26 augustus 2004;
 - het standpunt van de Nederlandse vereniging voor radiologie;
 - antwoorden van de minister van 6 maart 2006 op vragen van de Tweede Kamerleden Vos en De Wit over het leeftijdsonderzoek; en
 - reactie van drs. H.Th. van der Pas van 26 januari 2006.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) genoemde gronden.
- 2.8 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.9 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

zaaknummers: AWB 05/47219 (beroep eiser) & AWB 05/53539 (beroep eiseres)

4

- 2.10 Niet in geschil is dat eiseres geen documenten ter onderbouwing van haar identiteit, nationaliteit, dan wel reisroute heeft overgelegd.
- 2.11 Verweerder heeft het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten toerekenbaar geacht, omdat niet valt in te zien dat eiseres nimmer in de gelegenheid is geweest zich in het bezit te stellen van een identiteitsdocument, nu zij niet aannemelijk heeft gemaakt slaaf te zijn geweest en om die reden in haar vrijheid te zijn beperkt. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 6 augustus 2004 (200405114/1, JV 2004/447), betoogd dat geen sprake is van een cirkelredenering bij de vaststelling van de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten.
- 2.12 In voornoemde uitspraak van de AbRS van 6 augustus 2004 is - voor zover hier van belang - het volgende overwogen:
"Dat de motivering van dit standpunt in het besluit is opgenomen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, maakt niet dat sprake is van een cirkelredenering. De beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas is als zodanig op deze wijze niet ten grondslag gelegd aan het oordeel over de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten, omdat het oordeel van de minister over de geloofwaardigheid van de gestelde brand los van de andere aan het oordeel over het asielrelaas ten grondslag gelegde omstandigheden is gemotiveerd. Dat dezelfde verklaringen zowel aan het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, als aan het oordeel over het asielrelaas ten grondslag worden gelegd, maakt dit niet anders."
- 2.13 Verweerder heeft aan zijn oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij slaaf zou zijn geweest onder meer ten grondslag gelegd dat het bevreemdingwekkend is dat eiseres de namen van haar meester en zijn gezin niet weet, terwijl zij veelvuldig met hen in contact is geweest en stelt haar hele leven bij hen te hebben verbleven en dat het verwonderlijk is dat eiseres, gezien haar gestelde positie als slaaf, door haar meester een waardevolle gouden tand in haar gebit kreeg geplaatst.
- 2.14 De rechtbank is, onder verwijzing naar voornoemde uitspraak van de AbRS, van oordeel dat verweerder bij de beoordeling van de toerekenbaarheid van het ontbreken van identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten geen cirkelredenering heeft gehanteerd. Hiertoe wordt overwogen dat verweerder zijn standpunt ten aanzien van de geloofwaardigheid van de stelling van eiseres dat zij slaaf is geweest - zoals weergegeven onder rechtsoverweging 2.13 - los van de andere aan het standpunt over het asielrelaas ten grondslag gelegde omstandigheden, heeft gemotiveerd.
- 2.15 De stelling van eiseres dat zij geen identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten heeft kunnen overleggen omdat zij ten tijde van haar vertrek uit Mauritanië minderjarig was, leidt niet tot het oordeel dat verweerder haar in redelijkheid niet het ontbreken van identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten heeft kunnen tegenwerpen. Hiertoe wordt overwogen dat uit het leeftijdsonderzoek van 16 november 2001 blijkt dat eiseres ten tijde van de aanvraag meerderjarig was. De door eiseres ingebrachte contra-expertise leidt niet tot de conclusie dat verweerder zich niet op de inhoud van het leeftijdsonderzoek, en de daarna verrichte herbeoordeling, heeft kunnen baseren. Onder verwijzing naar de door verweerder bij verweerschrift van 8 december 2006 overgelegde stukken, waaronder de uitspraak van de meervoudige kamer van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 22 maart 2006, is de rechtbank van oordeel

zaaknummers: AWB 05/47219 (beroep eiser) & AWB 05/53539 (beroep eiseres)

5

dat niet is gebleken dat de conclusie van het leeftijdsonderzoek is gebaseerd op een onzorgvuldig onderzoek. Ook de stelling van eiseres dat zij als slaaf niet aan identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten kon komen, maakt het voorgaande niet anders, gelet op hetgeen hierna onder rechtsoverweging 2.19 wordt overwogen.

- 2.16 Nu eiseres niet heeft betwist dat zij geen documenten ter staving van haar reisroute heeft overgelegd en hiervoor evenmin een verklaring heeft gegeven, heeft verweerder eiseres dit eveneens in redelijkheid kunnen tegenwerpen.
- 2.17 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het ontbreken van documenten toerekenbaar heeft kunnen achten en heeft kunnen stellen dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Derhalve dient van het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht uit te gaan.
- 2.18 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, nu eiseres zich enkel heeft geuit in vage, summiere en bevreemdend wekkende verklaringen.
- 2.19 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich reeds op basis van de onder rechtsoverweging 2.13 gebezigde motivering in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is, nu eiseres deze stellingen niet heeft betwist, anders dan door te stellen dat haar asielrelaas overeenkomt met hetgeen uit openbare bronnen bekend is over de situatie in Mauritanië.
- 2.20 Eiseres heeft niet betwist dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.
- 2.21 Gelet op het voorgaande kunnen de aangevoerde gronden niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Ten aanzien van eiser

- 2.22 Nu eisers aanvraag een van de aanvraag van eiseres afhankelijke aanvraag betreft, wordt verwezen naar hetgeen hiervoor ten aanzien van eiseres is overwogen. De aangevoerde gronden derhalve niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Ten aanzien van beide beroepen

- 2.23 De rechtbank zal de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.24 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummers: AWB 05/47219 (beroep eiser) & AWB 05/53539 (beroep eiseres)

6

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, rechter, en op 22 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

afschrift verzonden op: 31 JAN. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift:
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATENKANTOOR KLAVER C.S.

Mr. P.R. Klaver*
Mr. E.R. Moes
Mr W.J. Jurgers
Mw. Mr. B.L.I.M. van Overloop
Mr. J.J. Bronsveld
Mw. Mr. C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

Van der Rijtsstraat 57
4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres:
Postbus 386
4600 AJ Bergen op Zoom
T : 0164-252 621
F : 0164-255 010
E : info@klaver-en-moes.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 FEB 2007	
ZAANKR.	
AAN:	V2
BEWANDELD DO:	

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per telefax: 070 - 365 13 80

Uw ref :
Onze ref. : 20070457/JB/DT/122120
Betreft :

Bergen op Zoom, 27 februari 2007

Grievens hoger beroep inzake procedurenummer AWB 05/53539 & 05/47219

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Appellanten in deze zijn mevrouw , geboren op , van Mauritaanse nationaliteit, alsmede haar minderjarige kind geboren op , beide thans wonende te . Appellanten kiezen domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijtsstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellanten het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummers AWB 05/53539 en 05/47219 d.d. 31 januari 2007. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1.

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem d.d. 31 januari 2007 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

GRIEF I:

Onder 2.15 van de bestreden uitspraak stelt de Rechtbank dat de stelling van appellante dat zij geen identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten heeft kunnen overleggen, omdat zij ten tijde van haar vertrek uit Mauretanië minderjarig was, terecht is tegengeworpen. Niet wordt overwogen dat uit het leeftijdsonderzoek van 16 november 2001 blijkt dat appellante ten tijde van de aanvraag meerderjarig was.

Appellante betwist dat zij meerderjarig was ten tijde van de aanvraag hier te lande. Er is een contra-expertise overgelegd van de zijde van appellante, waarvan de Rechtbank stelt dat deze kunnen leiden tot de conclusie dat gebleken is dat de conclusie van het leeftijdsonderzoek is gebaseerd op een onzorgvuldig onderzoek. De Rechtbank motiveert deze stelling op geen enkele nadere wijze. In deze wordt uitdrukkelijk verwezen naar al hetgeen reeds in eerste aanleg naar voren is gebracht. De enkele verwijzing naar een uitspraak van de Rechtbank Amsterdam is in deze onvoldoende om aan te nemen dat er sprake is van een zorgvuldig onderzoek, zoals verricht in opdracht van verweerder. Sterker nog, de verwijzing naar de desbetreffende uitspraak is in deze zinledig in het kader van de onderbouwing van een door de Rechtbank in te nemen standpunt ten aanzien van de overgelegde contra-expertise, zoals door appellante ingebracht. Nota bene, is in die uitspraak bepaald dat het beroep gegrond dient te worden verklaard en dat verweerder een nieuwe beslissing dient te nemen. In dit verband is hetgeen de Rechtbank dan ook overweegt onder rechtsoverweging 2.15 ten aanzien van het leeftijds-onderzoek onbegrijpelijk.

GRIEF II:

Onder rechtsoverweging 2.16 wordt gesteld dat appellante niet heeft betwist dat zij geen documenten ter staving van haar reisroute heeft overgelegd en hiervoor evenmin een verklaring heeft gegeven. Dit is pertinent onjuist, nu uit de zienswijze na voornemen van 28 mei 2002 juist al blijkt dat appellante geen stukken heeft kunnen overleggen ter staving van personalia, identiteit en tevens reisroute. In deze wordt verwezen naar die zienswijze, waar zulks expliciet in naar voren is gebracht. Derhalve is de redenering van de Rechtbank, zoals overwogen onder 2.16, onbegrijpelijk.

Onder 2.17 van de bestreden uitspraak stelt de Rechtbank dat verweerder het ontbreken van documenten toerekenbaar heeft kunnen achten en uit hoofde daarvan ook geen sprake is van een positieve overtuigingskracht van het asielrelaas. Onder 2.19 wordt gesteld dat appellante de stellingen van verweerder ten aanzien van het asielrelaas niet heeft betwist, anders dan door te stellen dat haar asielrelaas overeenkomt met hetgeen uit openbare bronnen bekend is over de situatie in Mauretanië. Ook zulks is onjuist. Reeds bij de gronden van beroep gericht aan de Rechtbank Rotterdam van 11 november 2002 is uitdrukkelijk en gemotiveerd aangegeven waarom het asielrelaas als zodanig wel degelijk als geloofwaardig dient te worden aangemerkt en zijn ook de verklaringen van appellante daarin betrokken. De bestreden uitspraak kan derhalve ook ten aanzien van deze beoordeling geen stand houden.

Hetgeen ten aanzien van appellante sub 1 is overwogen, geldt ook ten aanzien van
appellant sub 2.

REDENEN WAAROM appellanten u verzoeken de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan in hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald wordt dat aan appellanten alsnog een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 wordt verleend en de in artikel 45 Vreemdelingenwet genoemde rechtsgevolgen niet intreden, althans verweerder op te dragen een nieuwe beschikking te nemen, danwel de Rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

J.J. Bronsveld

